

Kastration. Jeg giver de to ærede Talere Ret i, at det vilde være højest uheldigt, om vi gik til at indføre disse Bestemmelser, saaledes som de foreligger i § 6. Det er der foreslaaet, at al Kastration af Husdyr skal udføres af Dyr læger under lokal Bedøvelse af Dyret. Under Husdyr maa ogsaa Smaagrise indgaa, og da der vel her i Danmark fødes omtrent 3 Millioner Grise om Aaret, og antagelig Halvdelen maa regnes at være Ornegrise, skal altsaa Dyr lægerne foretage Kastration paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Smaagrise om Aaret. Det vil medføre en meget betydelig Udgift for det danske Landbrug, om jeg maa bruge det Udtryk, og jeg vil tro, en ret overflødig Udgift, fordi Kastration udmærket kan udføres af andre end Dyr læger paa en saadan Maade, at den absolut intet har at gøre med Dyrplageri. I øvrigt stiller jeg mig meget tvivlende med Hensyn til Nytten af Lokalbedøvelse. Saa vidt jeg kender til Lokalbedøvelsesmetoder, kan man godt bedøve Overfladen, Huden, men det Snit, som gøres i Huden ved en Kastration, forvolder kun meget ringe Smerte, og saavidt jeg kender Forholdene, kan man ikke ved en Lokalbedøvelse bedøve de Nervecentre, hvorfra Testiklerne faar deres Nerver, idet de ligger paa Urnyrernes Plads, paa det Sted, hvor Testiklerne er dannede i Foster tilstanden; dér kan man ikke foretage Lokalbedøvelse, og derfor tror jeg, denne Bestemmelse i mange Henseender er uheldig.

Jeg finder Bestemmelserne i § 8 om Transport af levende Dyr paa Jernbane, Vogn eller Skib gode og rigtige, der er sikkert her gennem en lang Aarrække sket meget, som maa komme ind under Begrebet Dyrplageri. Jeg mener endogsaa, at vi paa enkelte Omraader kunde gaa noget videre, end det er sket i § 8. Det skulde glæde mig, om man kunde faa en Bestemmelse, som forbød Skibe at medtage Dyr i stærk Storm. Jeg har set i Bladene, at adskillige Transportdampere i den sidste Uges Stormvejr har haft Køer med, som har været døde, inden de er naaet frem; det er saaledes sket paa Turen fra Bornholm til København. I saa uroligt Vejr, som det har staaet med i de sidste Dage, vilde det være rimeligt, om Politiet havde Myndighed til at forbyde Skibene at tage Dyr med. Jeg mener endvidere, at Bestemmelsen om disse Dyrs Behandling burde udvides til at gælde for Kvægtorve, Dyrskuepladser og andre Steder, hvor Dyr opstilles.

§ 10 var Genstand for nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem fra Holste-

bro (Mølgaard-Nielsen), og jeg giver det ærede Medlem Ret i, at vi vistnok her er inde paa et Omraade, som ikke rettelig hører hjemme i denne Lov. Vi fik i 1889 en Lov om, hvorledes man skulde undgaa, at Dyr indebrændte ved Ildebrande paa Landet, og denne Lov er siden blevet suppleret med en Del Bestemmelser, som er samlede i en Lov af 6. April 1898. Jeg tror, at disse Bestemmelser er fyldestgørende, og at det vil være urigtigt i denne Lov at komme ind paa disse Regler, som omhandles i § 10. For øvrigt forstaaer jeg ikke, hvorfor kun de Stalde, der rummer mere end 5 Heste og mere end 10 Stk. Hornkvæg, skal gaa ind under disse Bestemmelser. Jeg kan forstaa, at Bestemmelsen om de to Døre knyttes til Stalde med dette Antal Dyr, især vil jeg tro, det vilde kunne have sin Betydning, hvis det samtidig var bestemt, at Dørene skulde anbringes i forskellige Sider af Bygningen; thi hvis de ligger lige ved Siden af hinanden, bliver de ikke til saa stor Nytte, men jeg forstaaer ikke, at Bestemmelsen om Lys og om Sikring mod Ildebrand, som er taget med i denne Paragraf, skal knyttes til Stalde med det nævnte Antal Dyr.

Bestemmelserne i § 11 om, hvorledes man skal gaa frem ved Slagtning, er i det store og hele humane og rigtige, og jeg kan gaa med til de allerfleste af dem, men jeg tror alligevel, at de paa enkelte Omraader gaar noget for vidt. Jeg vilde finde det rigtigt, at man paa Landet havde Forpligtelse til at anvende Skydemaske eller Skydeapparater overfor større Hornkvæg, og at samme Bestemmelse gjaldt for Aftivning af Heste, hvilket vistnok for øvrigt ikke vilde faa videre praktisk Betydning, da man formentlig i Praksis har indført Anvendelsen deraf uden Lovbestemmelse, men jeg vil ikke gaa med til, at disse Bestemmelser indføres ogsaa for de mindre Husdyrs Vedkommende, f. Eks. for Grise, knapt nok for Kalve. Jeg tror ikke, at det Dyrplageri, der udøves ved Stikning af Grise, er særlig stort, det har i hvert Fald aldrig oprørt mig, men jeg kunde tænke mig, at Slagtning af Svin, naar den udføres af Folk, som er ukyndige i Faget, kunde medføre en Del Dyrplageri, som det var rigtigt at forhindre, og jeg vilde derfor finde det rimeligt, om man, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Marott) var inde paa, fik en Bestemmelse om, at Slagtning af Dyr: Svin, Kalve o. s. v., i de forskellige Sogne blev betroet til Folk, som havde en lille Uddannelse paa dette Omraade, som — jeg kan vel godt sige det rent ud — havde